

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XV. Argumentum XIII. Eamdem obligationem, S. Inquisitione
Romana permittente, tradunt pierique alii insignes Theologi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

- 158 Annas de Levi, de Ventadour, Archiepiscopus Bituricensis, etiam in capite eandem causam ponit, ut vidimus Prolegomeno 7.
- 159 Ludovicus de Gondrin, Archiepiscopus Senonensis, censurâ 5. ejusdem Apologia temeritatem hac in parte graviter redarguit, ut visum est ibidem. Et istud Archiepiscopi sui iudicium Synodus Senonensis anno 1658. approbavit publicatque iussit.
- 160 Vicarii Generales Eminentissimi Card. de Rets, Archiepiscopi Parisiensis, censurâ 30. ejusdem Apologia: *Hæc doctrina, quatenus erroris damnat opinionem, qua sustinet, Christianos debere in cunctis actionibus suis amare Deum, nullamque esse actionem virtuosam, nisi à charitate imperatam: temeraria est, pluribusque Ecclesie Patribus injuriosa.* Cui censurâ Doctores Sorbonici subscriperunt.
- 161 Eminentissimus D. Cardinalis Forbinus de Janson, in censura ejusdem Apologiae, facta dum foret Episcopus Dinienfis, pag. 5. *An non est (inquit) corrumpere omnes divini istius fontis aquas (de primo Decalogi præcepto loquitur) immortalis istius lampadis puriores extinguere radios, violatoribusque omnium præceptorum illius spondere impunitatem, tueri (cum Apologia Authore) quod error sit asserere, Christianos teneri ad faciendum omnes actiones suas ex divini amoris motivo, nullamque esse virtuosam actionem, si ex charitatis non procedat imperio.*

CAPUT XIV.

Argumentum XII. Quia eandem obligationem tradunt plures Catechismi in Ecclesia probatissimi.

- 162 Imprimis Catechismus Romanus, ut vidimus num. 60.
- 163 Catechismus P. Canisii agens de præcepto charitatis: *Diligendus (inquit) præcipue est Deus in omnibus, & super omnia, & propter se solum, qui unus summus æternumque bonum existit... cujus amor & honor nostra, tum voluntatis, tum actionis omnis initium & scopus esse debet.*
- 164 Catechismus plusquam à centum quadraginta annis, jussu Cæsaris & Catholici Regis editus, sub hoc titulo: *Summa doctrinae Christiane, à viris non dubie fidei, sacrosanctæ Theologiae scientiâ, & vite innocentiam perspicuis conscripta, magnoque Theologorum consensu approbata cap. 3. de charit. & præcept. Decal. eadem omnino verba continet, quæ ex Canisii Catechismo exscriptimus.*
- 165 Catechismus Colonienfis, seu Enchiridion, jussu Concilii Colonienfis editum, explicans primam petitionem Orationis Dominicæ, seu divini nominis sanctificationem, quam eâ petimus, quæque haud dubiè præcepti est, non consilii dumtaxat: eâ (inquit) *rursam precamur, ut omnia quæcumque facimus, aut gerimus, non nostro, sed in Dei nomine, nec in*

nostram, sed Dei gloriam faciamus.

Catechismus Senonensis lect. 5. *Ad quid nos obligat hæc hominis præ aliis creaturis excellentia? ad tria quæ necessario præstare debemus. Primo... Tertio obligat nos, ut omnes cogitationes, & omnia opera totius vite nostræ dirigamus ad illum finem (Deum): foret enim contra rationem, quod Deus semetipsum nobis totum daret, & quod cor nostrum, & amor noster foret divisus.*

Catechismus Turlot, seu Thesaurus doctrinæ Christianæ p. 3. c. 1. lect. 2. explicans dilectionis præceptum: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, &c. idem est, ac si dicat: Diliges Deum ex tota voluntate tua... finaliter, ut generatim velis Deum esse finem totum & ultimum tuarum cogitationum, actionum & amorum, &c.*

CAPUT XV.

Argumentum XIII. Eandem obligationem, S. Inquisitione Romanâ permittente, tradunt plerique alii insignes Theologi.

Uo imprimis Academiae Duacensis luminaria. Estius in cap. 10. primâ ad Corinth. Et Sylvius in 1. 2. q. 18. a. 9.

E Doctoribus Lovaniensibus Hesselius in Decal. c. 42. Fromondus in citatum locum ad Corinth. Sinnichius in Saülle Exrege. Steyartius Aphorisma. p. 2. disp. 31. & in novitate utrimque repressâ nota 6. & 10. Estque doctrina totius Facultatis Theologicæ Lovaniensis, quam per Deputatos suos, Franciscum Vianaum, Christianum Lupum, Martinum Steyartium anno hujusce sæculi 1677. sequentibus articulis distinctam, SS. Domino Innocentio XI. obtulit examinandam.

Art. 1. *Fundamentale ac primum Legis æternæ mandatum est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & proximum sicut teipsum.*

Art. 2. *Vicem charitas, tametsi aliqui Scholastici accipiant pro sola illa Dei dilectione, quæ est nostra cum eo per peccatorum remissionem amicitia; S. Augustinus, & alii Patres, eam sumere solent, pro quavis supremi boni casta propter se dilectione: "quasi verò (inquit Augustinus) aliud sit bona voluntas, quàm charitas."*

Art. 3. *Hinc idem S. Doctor distinguit, charitatem natam, nutritam, adultam, robustam, perfectam. Et hanc duplicem: aliam præsentis, aliam future vite. Quæ distinctio frequenter placet etiam S. Thomæ.*

Art. 4. *Itaque charitas & cupiditas, generatim sumptæ, non sunt aliud, quàm bona & mala voluntas. Sunt bona & mala radix, quarum hæc solos malos, illa proferre possit solos bonos fructus.*

Art. 5. *Omne opus, ut plenè bonum sit, & ne venialiter quidem in eo delinquatur, debet ex tali charitate procedere, ac per ipsam refer-*

ri in Dominum Deum. Nec enim (teste Augustino) fructus est bonus, qui de radice charitatis non surgit.

175 Art. 6. Attamen ista relatio per charitatem perfectam fieri non debet, sufficit eam fieri per charitatem imperfectam.

176 Art. 7. Sed neque necessaria est relatio ex charitate actuali, sive ex charitate super quam fiat actualis reflexio.

Art. 8. Hec namque continua in operibus nostris reflexio, est multis hujus vita distractionibus impossibilis.

177 Art. 9. Sufficit ergo quòd opera nostra per charitatem virtuales in Deum referantur.

178 Post biennii examen evaserunt articuli illi immunes ab omni censura, etiam articulus quintus, quamquam iteratò fuerit ad incudem revocatus, ita postulantis quibusdam adversæ partis fautoribus, qui unum saltem Lovaniensium articulum damnari expetebant, eo tempore, quo 65. articuli largioris doctrinæ proscribebantur.

179 Sed frustra tunc fuerunt omnia. Plenè absoluti fuerunt Lovanienses: maximè explicatà suâ doctrinâ, circa relationem operum in Deum. Circa quam solam tot inter articulos, tempore biennii, & ampliùs, scrupulum nonnulli moverunt. Ad quem eximendum, Deputati Facultatis obtulerunt libellum, Prolegomeno 7. n. 22. descriptum, sicque scrupulum exemerunt, Qualificatoribusque & Cardinalibus satisfecerunt.

180 His adde acta ibidem n. 21. descripta in causa libri P. Gabriëlis, sicut & quæ n. 26. descripta sunt circa Theses Perillustris D. Henrici Denis.

181. Quòd si è Belgio in Gallias progredi liceat, cap. præcedenti vidimus, quanti inde viti, quamque celebres Episcopi, Archiepiscopi que, pro eadem illa obligatione suffragentur. Non tamen ipsi soli, sed & cum ipsis Lambertus in 1. 2. ad q. 18. disp. 10. art. 7. Franciscus de Genet locò suprâ relato, Author Moralis Christianæ in Orat. Dominic. lib. 3. sect. 1. a. 7. Feydeau in Meditationibus principalium obligationum hominis Christiani Medit. 1. & 2. R. P. Senault Congregationis Oratorii Generalis lib. cui titulus: *L'Homme criminel*, tract. 5. disc. 5. & seqq. Illustratissimus cæcus P. le Jeune Serm. de amore Dei, Merbesius Sum. Christ. to. 1. p. 1. q. 7. & 8.

CAPUT XVI.

Argumentum XIV. specialiter desumptum è præclaris Theologis Regularibus omnium Ordinum, etiam Societatis Jesu.

182 **A**stertam quippe à nobis obligationem tradunt ex Benedictina familia Benedictus Hafenius in Venatione sacra lib. 3. c. 16. passimque Benedictini Reformati in Gallia & Belgio.

Ex Cisterciensibus Cardinalis Bona, suprâ laudatus, Albertus Kerkovius in Disquisit. Theologo-Bernardina de attrit. §. 5.

Ex Præmonstratensibus Adamus to... 1. 2. 184 ferm. 2. de Ordine Canonic. Præmonstrat. Philippus Abbas Bonæ-speenensis in Moral. super Cantic. 1. 3. sub finem, Franciscus Wernius in Spec. relig. tr. 2. c. 11. 12. & 13. Franciscus Placet lib. cui titulus, *La corruption du grand & petit monde*, p. 2. c. 4. Havermannus in Tyrocin. Th. Moral. tr. 2. c. 6. Et in defensione Tyrocini per totum. Florentius de Cocq Princip. Theol. to. 1. tr. 2. c. 3. lect. 3.

Ex nostris Carmelitis, cum Seraphica Teresa, & S. Maria Magdalena de Pazzis, inclinat Lezana 1. 2. tr. 1. q... & tr. 7. q. 8.

Ex Augustinianis Gregorius Ariminensis (n. 147. citatus) S. Thomas Villanovanus suprâ n. 53. Eminentissimus Cardinalis de Noris Vindic. Augustin. c. 3. §. 4. & c. 4. §. 5. Franciscus Farvacques de Lege æterna q. 10. & alibi frequenter Illustriss. Pater le Drou, Episcopus Porphyriensis, in Triade Patrum §. 2. & 3. Leonardus Van Roy Theol. Moral. p. 1. tr. de act. human. c. 1. q. 2.

Ex sacro Prædicatorum Ordine, præter Albertum Magnum, S. Thomam, & Catharinum (suprà relatos) Joannes Thaulerus, Doctor illuminatissimus, serm. in Dom. 2. Advent. Ludovicus Granatensis (cujus sapientia cum sanctimonia conjuncta, toto orbe celebratur) feria 6. post diem Cinerum Conc. 2. & 3. Ludovicus Bertha in suo Medico Christiano p. 2. tr. 4. c. 3. Contentonius Theol. ment. & cord. to. 5. dissert. 2. c. 1. Natalis Alexander to. 9. a. 10. reg. 1. 4. & 5. Etto. 10. l. 5. a. 9. n. 4.

Pii Contentonii verba digna sunt quæ hic excribantur: *Quis (inquit) crederet, in illas extrema calamitatis extremas tenebras prolapsuram unquam humani ingenii non omnino exinctam lucem, ut... in Deum omnia referendi necessitatem negaret, quo sine virtutes in vitia degenerant. Hec non credebam, nec credere poteram... Quis enim tam cæcus, ut non videat quòd sicut in quolibet humane vita instituto finis primùm, & ratione sui queritur, & impensè præeligitur, ut cætera deinde eligantur, quæ in finem illum referantur: ita in humane & præsertim christiane vite æconomia... prius quarendus, prius diligendus est totius humane vite finis, qui utique nec est, nec esse potest alius quàm Deus... ex cujus deinde amore cætera volumus & operamur... Certò facilius est negare Deum, quàm illi semel agnitio omnia offerri non debere, affirmare. Unde graviter monet Sinnichius, Academia Lovaniensis nullà unquam oblivione delendum deus, quòd hoc præceptum tam apertum negantis non procul ab atheismo distet assertio. Immo multò facilius omnium hæreticorum & impiorum errores poterit propugnare. Riddiculus foret ille Dialecticus, qui, contra omnes*